ഡോ. എം. ഉസ്മാൻ

അല്ലാഹു

NICHE PUBLICATIONS
P.B No: 832, Poothole, Thrissur - 4.

Malayalam | Study | Allahu
അല്ലാഹു
Author: Dr. M. Usman | Second Edition: July 2013
Price: ₹. 15.00

Publishers | Distribution:
Niche Publications | P.B. No:832 | Poothole | Thrissur-4 | Kerala | India
www.nicheoftruth.org | Email: dawa@nicheoftruth.org
Cover: Niche Graphics | Layout: Safeer Rahman
Printing: Ebenezer Printers, Thrissur

ഈ ലോകത്തിനൊരു സ്രഷ്ടാവുണ്ട് - ജീവൻ നൽകി വായുവും വെള്ളവും സൗകര്യപ്പെടുത്തി ഭൂമിയെ ജീവിതയോഗ്യമാക്കിയ പരമകാരുണികനായ സ്രഷ്ടാവ് - നാം ഇവിടെ എങ്ങനെ ജീവിക്കണമെന്നും ഈ ജീവിതത്തിന്റെ പരമലക്ഷ്യം എന്തെന്നും ദൂതന്മാർ മുഖേന സ്രഷ്ടാവ് നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചു. നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന്റെ കണക്ക് മരണശേഷം നാം സ്രഷ്ടാവിന്റെ മുമ്പിൽ ബോധിപ്പിക്കേണ്ടിവരും. അന്ന് പുണ്യം ചെയ്തവന് സ്വർഗവും പാപം ചെയ്തവന് നരകവും പ്രതിഫലം കിട്ടും. അതിനാൽ സ്രഷ്ടാവ് തന്റെ ദൂതരിലൂടെ നൽകിയ നിർദേശമനുസരിച്ച് ജീവിക്കുകയാണ് മനുഷ്യന്റെ രക്ഷാമാർഗം.

നമ്മുടെ ലോക സ്രഷ്ടാവ് നൽകിയ നിർദേശ സംഹിതയാണ് ഖുർആൻ. മുഹമ്മദ് നബിﷺയിലൂടെ അവൻ ആ സന്ദേശം മനുഷ്യർക്കെത്തിച്ചുകൊടുത്തു. ഇതറിഞ്ഞവരും അറിയാത്തവരും നമുക്കിടയിൽ ഉണ്ട്. ലോകരെ മുഴുവൻ സ്രഷ്ടാവിന്റെ സന്ദേശമറിയിക്കൽ അതറിഞ്ഞവരുടെ ബാധ്യതയാണ്. അതിനായി രൂപീകൃതമായ ഒരു പ്രസ്ഥാനമാണ് ***നിച്ച് ഓഫ് ട്രൂത്ത്.***

അല്ലാഹുവേ, നിന്റെ സത്യമത സന്ദേശ പ്രചരണത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള ഈ എളിയ ശ്രമം ഞങ്ങളിൽ നിന്ന് സ്വീകരിക്കേണമേ, ദുർബലമായ ഞങ്ങളുടെ കരങ്ങൾക്ക് നീ ശക്തി പകരേണമേ.... (ആമീൻ).

മാനേജർ

അല്ലാഹു

'ലാ ഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹ്'-ഒരു ദൈവവുമില്ല അല്ലാഹു അല്ലാതെ' എന്ന പ്രഖ്യാപനമാണ് ഇസ്‌ലാമിന്റെ മാറ്റമില്ലാത്ത അടിസ്ഥാനം. മനുഷ്യാരംഭം മുതൽ എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരും മനുഷ്യരോട് ഉത്ബോധനം ചെയ്തിട്ടുള്ള ഏറ്റവും മഹത്തായ വചനമാണത്. എല്ലാ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളും ആ മഹാതത്വം, ആ അനശ്വരസത്യം മനുഷ്യരെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. എത്ര മാറ്റത്തിരുത്തലുകളും കൈകടത്തലുകളും നടന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലും പൗരാണിക വേദങ്ങളെല്ലാം പരിശോധിച്ചാൽ, ഈ സത്യം ഇന്നും വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കാം.

'ലാ ഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹ്', "ഒരു ദൈവവുമില്ല അല്ലാഹു അല്ലാതെ" എന്ന ഈ പ്രഖ്യാപനത്തിൽ രണ്ട് കാര്യങ്ങളുണ്ട്. ഒന്ന്, അത് മനുഷ്യർ ആരാധിച്ചു പോരുന്ന എല്ലാ ദൈവങ്ങളെയും പാടെനിഷേധിക്കുന്നു. രണ്ട്, അല്ലാഹു മാത്രമാണ് ദൈവം എന്ന് സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആരാധന അർപ്പിക്കപ്പെടുന്നത് എന്തോ, അതാണ് ദൈവം എന്നതുകൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷ. ആരാധനയുടെ മജ്ജ പ്രാർഥനയാണ്, അല്ലെങ്കിൽ പ്രാർഥന തന്നെയാണ് ആരാധന എന്നും പറയാം. പ്രാർഥിക്കപ്പെടുവാൻ, അല്ലെങ്കിൽ ആരാധിക്കപ്പെടുവാൻ അർഹതയുള്ളവനായി ആരുമില്ല, ഒന്നുമില്ല അല്ലാഹു അല്ലാതെ. മുഴുവൻ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെയും സ്രഷ്ടാവും പരിപാലകനുമായ സമാരാധ്യനായ

ദൈവത്തെ കുറിക്കുന്ന അറബിപദമാണ് **'അല്ലാഹു'**.

'അല്ലാഹു' എന്നു പറയുമ്പോൾ അത് മുസ്‌ലിംകൾ എന്നു പറയുന്ന ഒരു ജനവിഭാഗത്തിന്റെ ഒരു കുലദൈവമാണെന്ന് പലരും തെറ്റുധരിച്ചതുപോലെ തോന്നുന്നു. അമുസ്‌ലിംകൾ മാത്രമല്ല, മുസ്‌ലിംകളാണെന്നവകാശപ്പെടുന്നവരിലും ഒരു വലിയ വിഭാഗം അങ്ങിനെ ധരിച്ചുവശായിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ ദൃശ്യപ്രപഞ്ചത്തെയും അതിന്നപ്പുറമുള്ളതിനെയും ശൂന്യതയിൽനിന്ന് സൃഷ്ടിച്ച് നിലനിൽപ് നൽകി പരിപാലിച്ച് അനുക്രമം വളർത്തിക്കൊണ്ടു വരുന്ന, സർവ്വശക്തനും സർവ്വജ്ഞനുമായ സ്രഷ്ടാവായ പ്രപഞ്ചകർത്താവാണ് അല്ലാഹു. മുസ്‌ലിംകളുടെയും ഹിന്ദുക്കളുടെയും കൃസ്ത്യാനികളുടെയും മറ്റെല്ലാ ജനവിഭാഗങ്ങളുടെയും കറുത്തവരുടെയും വെളുത്തവരുടെയും പാശ്ചാത്യരുടെയും പൗരസ്ത്യരുടെയും സകലചരാചരങ്ങളുടെയും എല്ലാം സ്രഷ്ടാവും പരിപാലകനുമാണ് അല്ലാഹു. ഏതെങ്കിലും ഒരു ഭാഷക്കാരുടെയോ ദേശക്കാരുടെയോ വർഗക്കാരുടെയോ സ്വന്തമല്ല; എല്ലാവരുടെയും യഥാർഥ ദൈവം അവൻ മാത്രമാണ്!

എല്ലാ മനുഷ്യമനസുകളിൽനിന്നും എല്ലാ സൃഷ്ടികളിൽനിന്നും പ്രകൃത്യാ ഉണ്ടാകുന്ന പ്രാർഥനകൾ അവങ്കലേക്കാണ് ഉയരുന്നത്. 'ദൈവമേ', 'ഓ ഗോഡ്', 'ഈശ്വരാ' എന്നെല്ലാം മനുഷ്യൻ വിളിക്കുമ്പോൾ അവൻ ഏതു വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ടവനായാലും ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് സ്രഷ്ടാവായ, പ്രപഞ്ചകർത്താവായ അല്ലാഹുവിനെയാണ്! ഏതു പേരിൽ വിളിച്ചാലും മനുഷ്യനിൽനിന്ന് പ്രകൃത്യാ ഉണ്ടാകുന്ന പ്രാർഥന, അവരുടെ സ്രഷ്ടാവനിനോടുള്ളതാണ്.

മറ്റുള്ള ക്രിത്രിമ ദൈവങ്ങളെ മനുഷ്യർ കെട്ടിച്ചമച്ചുണ്ടാക്കി, പ്രാർഥിക്കാനുള്ള മനുഷ്യരുടെ വാഞ്ഛയെ തൃപ്തിപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിക്കുന്നു. പ്രകൃതിവിരുദ്ധവും സത്യവിരുദ്ധവുമായ ഈ പോക്കിന്, മനുഷ്യരുടെ യഥാർഥ ശത്രുവായ പിശാച് ആക്കം കൂട്ടുന്നു. അത്തരം ആരാധകളും പ്രാർഥനകളും ഫലസിദ്ധിയുള്ളതും നല്ലതുമാണ് എന്ന പ്രതീതി മനുഷ്യമനസ്സിലുണ്ടാക്കാൻ എല്ലാ കഴിവുകളും ഉപയോഗിച്ച് പിശാച് ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

"ആരാധ്യനായിട്ട് ആരുമില്ല അല്ലാഹുവല്ലാതെ" എന്ന ലളിതമായ ഇസ്‌ലാമിന്റെ പ്രതിജ്ഞാവാക്യം യഥാർഥ മനുഷ്യപ്രകൃതിക്ക് യോജിച്ചതാണെങ്കിലും പരമ്പരാഗതമായി ബഹുദൈവാരാധനയിൽ മുഴുകിയവർക്ക് അത് വളരെ പ്രയാസമുള്ള കാര്യമായി അറിയപ്പെടുന്നു. അവരുടെ ബുദ്ധിയും വിജ്ഞാനവുമെല്ലാം ബഹുദൈവാരാധനയെ ന്യായീകരിക്കുവാനും സ്ഥാപിക്കുവാനും ഉപയോഗപ്പെടുത്തുക എന്നല്ലാതെ, പ്രപഞ്ച സ്രഷ്ടാവും സംരക്ഷകനുമായ സാക്ഷാൽ ദൈവം മാത്രമാണ് എന്ന സത്യം ഗ്രഹിക്കുവാൻ അവരുടെ ബുദ്ധിയും വിജ്ഞാനവുമൊന്നും സഹായകമാകുന്നില്ല. ലൗകികവിഷയങ്ങളെല്ലാം വളരെ ബുദ്ധിയോടും വിവേകത്തോടും കൈകാര്യംചെയ്യുന്നവർ ആരാധനയുടെ വിഷയം വരുമ്പോൾ അന്ധമായ അനുകരണത്തിന്റെയും പാരമ്പര്യത്തിൻെയും മാർഗങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നു. ബുദ്ധിക്കും വിവേകത്തിനും ആ രംഗത്ത് സ്ഥാനമില്ല എന്ന നിലപാടാണ് അധികമാളുകളും കൈക്കൊള്ളുന്നത്.

സ്രഷ്ടാവ് മാത്രമാണ് ആരാധനക്കർഹൻ

ഒരു വസ്തുവിനും, പരമാണു മുതൽ നക്ഷത്രസമൂഹംവരെ യാതൊന്നിനും ശൂന്യതയിൽനിന്ന് സ്വയം നിലവിൽവരിക സാധ്യമല്ല. ശൂന്യതയിൽനിന്ന് പരമാണുവല്ല, അതിലും ലോലമായ എലക്ട്രോണോ, പ്രോട്ടോണോ സൂക്ഷ്മകണങ്ങളോ പോലുമോ ക്രമേണ ഉദ്ഭൂതമാകുകയില്ല. ഈ കാര്യം മനുഷ്യബുദ്ധിക്ക് അധികം ആഴത്തിലൊന്നും ചിന്തിക്കാതെതന്നെ വ്യക്തമായി ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്. പ്രപഞ്ചം സ്വയംഭൂവാണെന്നും അത് എന്നെന്നും ഉണ്ടായിരുന്നതാണെന്നും അനാദിയാണെന്നും മറ്റുമുള്ള യുക്തിവാദികളുടെയും ഭൗതികവാദികളുടെയും വാദങ്ങൾ ഇന്ന് ശാസ്ത്രലോകം തന്നെ തള്ളിക്കളഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. വികസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ പ്രപഞ്ചം വികസിക്കാൻ തുടങ്ങിയ ഒരു ഘട്ടമുണ്ടായിരുന്നിരിക്കാതെ തരമില്ല. പ്രപഞ്ചത്തിന് ഒരു തുടക്കമുണ്ടെന്നും അത് പെട്ടെന്ന് ഒരു ശൂന്യതയിൽനിന്ന് വമ്പിച്ച വിസ്ഫോടനത്തോടെ നിലവിൽവതാണെന്നും മറ്റും ആധുനിക ശാസ്ത്രകാരന്മാർതന്നെ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ശൂന്യതയിൽനിന്ന് യാതൊന്നിനും സ്വയമുണ്ടായിത്തീരുവാൻ സാധ്യമല്ല.

ശാസ്ത്രകാരന്മാരുടെ പ്രപഞ്ചത്തെപ്പറ്റിയുള്ള മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന നിഗമനങ്ങൾ എന്തായാലും ഒരു പരമാണുവിനുപോലും സ്വയം നിലവിൽവരാനോ സ്വയംഭൂ ആയിരിക്കുവാനോ സാധ്യമല്ല. പരമാണുവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതിന്റെ അഭ്യന്തര ഘടനയും ആന്തരിക ചലനവും മറ്റു സങ്കീർണ വശങ്ങളും തൽസംബന്ധമായ പഠനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ശാസ്ത്രകാര ന്മാരെ അന്താ

ളിപ്പിക്കുന്നു. ചിലർ അത് വെറും 'മായ'യാണെന്നും ചിലർ അത് വെറും ചലനമാണെന്നും മറ്റുചിലർ അത് മനസ്സിന്റെ പ്രവർത്തനം (mind stuff) ആണെന്നും അങ്ങനെ പല പല അഭിപ്രായങ്ങളും അവരിൽ നിന്ന് ഉയർന്നു വരുന്നു.

പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സ്ഥാനത്ത് ഒരു പരമാണു മാത്രമാണ് ഉള്ളത് എങ്കിൽപോലും, അതിന് നിലനിൽപ്പു നൽകി, നിലനിർത്തിപ്പോരുന്ന ഒരു സ്രഷ്ടാവ് കൂടാതെ കഴിയുകയില്ല. പരമാണുവിന്റെ മധ്യഭാഗത്ത് ചലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പ്രോട്ടോണും അതിനുചുറ്റും കറങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന എലക്ട്രോണുകളും, ആ സ്രഷ്ടാവിന്റെ കൽപനക്ക് വിധേയമായിക്കൊണ്ടാണ് ചലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. 'ഉണ്ടാകുക' എന്ന അവന്റെ കൽപനയാണ് പരമാണു മുതൽ നക്ഷത്രസ മൂഹങ്ങൾ വരെ എല്ലാറ്റിന്റെയും നിലനിൽപിന്റെ പിന്നിലുള്ള രഹസ്യം! വ്യത്യസ്ത പദാർഥങ്ങൾക്ക്, പരമാണുവിലെ എലക്ട്രോണിന്റെയും പ്രോട്ടോണിന്റെയും എണ്ണ വ്യത്യാസം അനുസരിച്ച് വ്യത്യസ്ത ഗുണങ്ങൾ നൽകുന്നതും, അവയെ അവയുടെ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ നയിക്കുന്നതും സ്രഷ്ടാവ് തന്നെ. എല്ലാ വസ്തുക്കൾക്കും സൃഷ്ടിപ്പ് നൽകി അവയെ മാർഗ്ഗത്തിൽ നയിക്കുന്ന സ്രഷ്ടാവായ അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപ്പന അനുസരിച്ച് നിലവിൽ വന്നതാണ് ഈ പ്രപഞ്ചവും അതിലുള്ള ചരാചരങ്ങളും.

"അവന്റെ കാര്യം ഇത്രമാത്രമാണ്. അവൻ ഒരു വസ്തു ഉണ്ടാവണമെന്ന് ഉദ്ദേശിച്ചാൽ, അതിനോട് 'ഉണ്ടാകൂ' എന്നു പറയുന്നു. അപ്പോൾ അതുണ്ടാകുകയായി".

പരിശുദ്ധ ക്വുർആൻ സ്രഷ്ടാവിനെ പരിചയപ്പെടുത്തുന്നത് അങ്ങനെയാണ്. അവൻ ഉണ്ടാവണം എന്ന് ഉദ്ദേശി

ക്കുന്നത്, ശൂന്യതയിൽനിന്ന് ഉത്ഭൂതമാകുന്നു. അവന്റെ സത്തയും ഗുണങ്ങളും നിസ്തുലങ്ങളാണ്. അവനെപ്പോലെ യാതൊന്നുമില്ല. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതിനെ ശൂന്യതയിൽ നിന്ന് അവന്റെ കൽപ്പനകൊണ്ട് ഉത്ഭൂതമാക്കാനുള്ള അപാരവും നിസ്തുലവുമായ കഴിവിന്നനുയോജ്യമായ അവന്റെ സത്തയെ, ഭാവനയിൽ കൊണ്ടുവരാൻപോലും സാദ്ധ്യമല്ല. അവന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽകൂടി അവനെ മനസ്സിലാക്കാം. അവന്റെ സത്തയെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ച് അവനെ രൂപപ്പെടുത്ത അസാധ്യമാണ്. അത് അന്ധാളിപ്പിലേ എത്തിക്കുകയുള്ളൂ. ഇന്നു കാണുന്ന വാനലോകവും നക്ഷത്രങ്ങളും സൂര്യനും ചന്ദ്രനും ഭൂമിയും ജീവ ജാലങ്ങളുമെല്ലാം അവന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണ്. അവന്റെ സൃഷ്ടികളാണ്.

“ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലും എത്രയെത്ര ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ! അവർ അവയുടെ അരികിലൂടെ നടന്നുപോകുന്നു. അവർ അവയെപ്പറ്റി തരെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതേയില്ല”. (ക്വുർആൻ 12:105).

ഭൂമിയെ മനുഷ്യർക്കും മറ്റു ജീവജാലങ്ങൾക്കും ജീവിക്കുവാൻ പറ്റിയ നിലയിൽ പാകപ്പെടുത്തിയത് അന്ധമായ, ബുദ്ധിയില്ലാത്ത പ്രകൃതിയുടെ വികൃതിയല്ല, കോടിക്കണക്കിലുള്ള മറ്റു ഗോളങ്ങളിലൊന്നുമില്ലാത്ത വായുമണ്ഡലവും ജലവും ഭക്ഷണ പഥദാർഥങ്ങളും മറ്റു പല സൗകര്യങ്ങളും ഇവിടെ വളരെ ആസൂത്രിതമായി ഏർപ്പെടുത്തിയത്, സർവ്വജ്ഞനും സർവ്വശക്തനും പരമകാരുണ്യവാനുമായ അല്ലാഹുവാണ്. അവന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽകൂടി അവനെ മനസ്സിലാക്കി, അവനോട് നന്ദികാണിച്ച് അവനെ മാത്രം ആരാധിക്കുവാൻ, ബുദ്ധിയും വിവേചനശക്തി

യും നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ള മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിനുവേണ്ടി അവൻ ചെയ്ത അനുഗ്രഹമാണിത്!

അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്ക് നന്ദിയുള്ളവനായി ക്കൊണ്ട്, കൂടുതൽ അനുഗ്രഹങ്ങൾ ആശിച്ചുകൊണ്ടും , ഉപദ്ര വങ്ങളിൽ നിന്ന് രക്ഷ തേടിക്കൊണ്ടും അവനോട് മാത്രം പ്രാർഥിച്ചുകൊണ്ടും അവനെ മാത്രം ആരാധിച്ചുകൊണ്ടും ജീവിക്കേണ്ട മനുഷ്യൻ, തന്റെ പ്രാർഥനകളും ആരാധനകളും അർപ്പിക്കാൻ, പല ദൈവങ്ങളെയും കെട്ടിച്ചമച്ചുണ്ടാക്കുന്നത് എത്ര ഭയങ്കരമായ അക്രമമാണ്! സ്വന്തം ആസ്തികൃത്തിന് മാത്രം നന്ദി കാണിച്ച് കടംവീട്ടാൻ പോലും ഒരു മനുഷ്യന്നും സാധ്യമാകയില്ല, എന്നിട്ട ല്ലേ എണ്ണമറ്റ മറ്റ് അനുഗ്രഹങ്ങളുടെ കാര്യം!

''അപ്പോൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നവൻ, സൃഷ്ടിക്കാത്തവനെപ്പോലെയാണോ? നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങൾ എണ്ണുകയാണെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്ക് അത് കണക്കാക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല, തീർച്ചയായും അല്ലാ ഹു പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമാണ്' (ക്വുർആൻ 16:18).

സ്രഷ്ടാവ് മാത്രമെ ആരാധനയർഹിക്കുന്നുള്ളൂ. അവന്ന് മാത്രമെ ആരാധനക്കും പ്രാർഥനക്കും ഉത്തരം നൽകാൻ സാധിക്കൂ! പ്രാർഥനയും ആരാധനയും വെറും മാനസിക വ്യായാമമല്ല; ഉത്തരം കിട്ടേണ്ട കാര്യങ്ങളാണ്. പ്രാർഥനക്ക് ഉത്തരം ചെയ്യുക എന്നത്, 'സൃഷ്ടി' ഉൾക്കൊള്ളുന്ന കാര്യമാണ്. അത് സ്രഷ്ടാവിന്ന് മാത്രമെ കഴിയൂ. 'ഉപകാരവും ഉപദ്രവവും ചെയ്യാൻ സാധിക്കാത്ത സ്രഷ്ടാവല്ലാത്ത വസ്തുക്കളെയോ ആളുകളെയോ വിളിച്ച് പ്രാർ

ഥിക്കുന്നതും, അവയ്ക്ക് ആരാധന അർപ്പിക്കുന്നതും ഏറ്റവും വലിയ അക്രമവും വിഡ്ഢിത്തവുമാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്ക് നന്ദിയുള്ളവരായിക്കൊണ്ട്, അങ്ങേയറ്റത്തെ സ്നേഹത്തോടും താഴ്മയോടുംകൂടി അവനെ മാത്രം ആരാധിക്കുകയാണ് ബുദ്ധിയും വിവേകവുമുള്ള മനുഷ്യൻ ചെയ്യേണ്ടത്. അവന് നമ്മുടെ നന്ദിയും ആരാധനയും ആവശ്യമില്ല. അവൻ പരാശ്രയമുക്തനാണ്. അവന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്ക് നന്ദിയുള്ള വരായിക്കൊണ്ട്; കൂടുതൽ അനുഗ്രഹങ്ങൾ ആശിച്ചുകൊണ്ടും ഉപദ്രവങ്ങളിൽനിന്ന് രക്ഷതേടിക്കൊണ്ടും നാം ചെയ്യുന്ന ആരാധനകളും പ്രാർഥനകളുമെല്ലാം നമുക്ക് വേണ്ടിത്തന്നെയാണ്.

"മനുഷ്യരെ! നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ ആശ്രിതരാണ്. അല്ലാഹു, അവനാണ് പരാശ്രയമുക്തനും സ്തുത്യർഹനും" (ക്വുർആൻ 35:15).

നാസ്തികരുടെ അനുമാനം യുക്തിവിരുദ്ധം!

സ്രഷ്ടാവും നിയന്താവുമായ ദൈവത്തിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ പ്രപഞ്ചം മുഴുവൻ നിറഞ്ഞ് കിടക്കുന്നു. ദൈവ ആസ്തിക്യത്തെ വിളിച്ചോതുന്ന എണ്ണിയാലൊടുങ്ങാത്ത ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ലോകം മുഴുവൻ പരന്ന് കിടക്കുന്നുവെങ്കിലും, ദൈവത്തിന്റെ ആസ്തിക്യം നിഷേധിക്കുന്നവർ ദൈവം മനുഷ്യസൃഷ്ടിയാണെന്ന് വാദിക്കാറുണ്ട്. അവരുടെ വാദങ്ങൾ ഇങ്ങനെ പോകുന്നു: "പ്രാചീന മനുഷ്യർ പ്രകൃതിയിലെ പ്രതിഭാസങ്ങൾ കണ്ട് അമ്പരന്ന് പലത രം ദൈവങ്ങളെ പ്രാർഥിച്ചു. അഗ്നിയും സൂര്യനും ചന്ദ്രനും കാറ്റും പ്രകാശവുമൊക്കെ അവർക്ക് ദൈവങ്ങളായിരുന്നു.

നാഗരിക തയിൽ മനുഷ്യന്നുണ്ടായ വളർച്ചയോടൊപ്പം അവന്റെ ദൈവങ്ങളുടെ എണ്ണവും കുറഞ്ഞുവന്നു. അങ്ങ നെ പരകോടി ദൈവങ്ങൾ മൂന്നിലെത്തി. പിന്നെ മൂന്ന് ഒന്നാണെന്നായി. മുഹമ്മദ്ﷺ ദൈവം ഒന്നുമാത്രമെയുള്ളൂ വെന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ചു. ഇപ്പോൾ കാലം മുന്നോട്ട് പോയിരി ക്കുന്നു. ശാസ്ത്രം വളർന്നിരിക്കുന്നു. ഇനി ഒരു ദൈവ ത്തിന്റെയും ആവശ്യമില്ല”.

ഇടി, മിന്നൽ, കാറ്റ്, മഴ എന്നിത്യാദി പ്രതിഭാസങ്ങൾ പ്രാചീന മനുഷ്യരിൽ പലതരം ദൈവങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള സങ്കൽപങ്ങൾ ഉണ്ടാകുവാൻ കാരണമായി എന്നുവയ്ക്കു ക! പക്ഷെ അതിന്മുമ്പ് ഒരു കാര്യം ഗൗനിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഇവയ്ക്കെല്ലാം മുമ്പ് ഈ പ്രപഞ്ചവും അവരുടെ അസ്തി ത്വവും അവരിൽ എന്ത് പ്രതികരണമുണ്ടാക്കിയത്! അവരൊക്കെ ഈ പ്രപഞ്ചം സ്വയംഭൂവാണെന്നും, തങ്ങ ളെല്ലാം പദാർഥത്തിന്റെ കാലാന്തരത്തിലുള്ള പരിണാ മത്തിലൂടെ ഉത്ഭൂതരായവരാണെന്നും, മനസ്സിലാക്കിയ നാസ് തികരോ, പദാർഥവാദികളോ ആയിരുന്നിരിക്കാൻ വല്ല അവകാശ വുമുണ്ടോ? ഒരിക്കലുമില്ല, എന്ന് ഏത് ഭൗ തികവാദിയും സമ്മതിക്കും.

അസ്തിത്വവും പ്രപഞ്ചവും പ്രാചീന മനുഷ്യരിലുണ്ടാ ക്കിയ പ്രതികരണം, പ്രപഞ്ചസ്രഷ്ടാവായ ദൈവത്തെപ്പറ്റി യുള്ള വിശ്വാ സമായിരുന്നു. അതായിരുന്നു അവരുടെ അടി സ്ഥാനവിശ്വാസം. സ്രഷ്ടാവായ ദൈവത്തിലുള്ള വിശ്വാ സം നിലവിലിരിക്കെ തന്നെ യായിരുന്നു പ്രകൃതിയിലെ വിവിധ പ്രതിഭാസങ്ങളെ വിവിധ ദേവീദേവന്മാരുമായും ഉപദൈവങ്ങളുമായും ബന്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അവർ സങ്കൽ പങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചുണ്ടാക്കിയത്. പ്രപഞ്ചസ്രഷ്ടാവായ ദൈ

വത്തിങ്കലേക്കുള്ള ശുപാർശക്കാരായും ഇടയാളന്മാരായു മാണ് വിവിധ ദൈവങ്ങളെ അവർ സങ്കൽപിച്ചിരുന്നത്!

ആദിമ മനുഷ്യന്റെ അടിസ്ഥാനവിശ്വാസം സ്രഷ്ടാവും സംരക്ഷകനുമായ ഏകദൈവത്തിലുള്ള വിശ്വാസമായിരുന്നു. കാലാന്തരത്തിലാണ് ബഹുദൈവ വിശ്വാസം ഉടലെടുത്തത്. ആഫ്രിക്കയിലെ ആയിരക്കണക്കിലുള്ള ഗോത്രവർഗ്ഗക്കാർ എണ്ണ മറ്റ ദേവീദേവന്മാരെയും മൂർത്തികളെയും ആരാധിക്കുന്നു. അതിനുപരിയായി അവരെല്ലാം പ്രപഞ്ചകർത്താവായ ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നു. നമ്മുടെ പശ്ചിമഘട്ടത്തിൽ താമസിക്കുന്ന ആദിവാസകളായ മുത്തന്മാർ, പണിയന്മാർ, ചോലനായ്ക്കന്മാർ എന്നിങ്ങനെയുള്ളവരുടെയും നില ഇത് തന്നെ. അവരെല്ലാം വിവിധ ദേവീദേവന്മാരെയും മൂർത്തികളെയും ആരാധിക്കുന്നവരാണ്. പക്ഷെ എല്ലാവരും പടച്ചതമ്പുരാനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരാണ്.

നാസ്തികരായ യുക്തിവാദികൾ പറയുന്നപോലെ, പ്രാചീന മനുഷ്യർ തുടക്കത്തിൽ ബഹുദൈവ വിശ്വാസികളായിരുന്നുവെന്നും, വിജ്ഞാനം വർധിച്ചപ്പോൾ ദൈവങ്ങളുടെ എണ്ണം ചുരുങ്ങി ഒന്നിലെ ത്തിയെന്നും, ശാസ്ത്രീയ വിജ്ഞാനം ഇനിയും വർധിച്ചുവരുമ്പോൾ ആ വിശ്വാസവും ഇല്ലാതായിത്തീരുമെന്നുമെല്ലാം ഉള്ള വാദങ്ങൾ സത്യവിരുദ്ധവും യുക്തിവിരുദ്ധവുമാണ് എന്നത് വളരെ വ്യക്തമാണ്. ശാസ്ത്രീയ വിജ്ഞാനത്തിന്റെ പാരമ്യത്തിലെത്തിയ എത്രയോ ബഹുദൈവാരാധകരുണ്ട്! ശാസ്ത്രീയവിജ്ഞാനം തൊട്ട് തീണ്ടിയിട്ടില്ലാത്ത എത്രയോ ഏകദൈവ വിശ്വാസികളുണ്ട്; നിരീശ്വരവാദികളുണ്ട്. ശാസ്ത്രീയവിജ്ഞാനം വർധിക്കുന്നതോടെ ദൈവവിശ്വാസം

ഇല്ലാതായിത്തീരുമെന്നെല്ലാം പറയുന്നത് വെറുതെയാണ്.

ഏതായാലും ഒരു കാര്യം വ്യക്തമാണ്. മനുഷ്യർ എവിടെ യെല്ലാമുണ്ടോ, അവിടെയെല്ലാം ദൈവവിശ്വാസമുണ്ട്. മനുഷ്യന്റെ പ്രകൃതിയിൽ അടങ്ങിയിട്ടുള്ള ഒരു ജന്മവാസനപോലെയാണ് പടച്ചതമ്പുരാനിലുള്ള വിശ്വാസം എന്നു പറയുന്നതാണ് ശരി. ധ്രുവപ്രദേശങ്ങളിലും മരുഭൂമികളിലും മധ്യരേഖാപ്രദേശങ്ങളിലും പർവ്വതശിഖരങ്ങളിലും കാടുകളിലും ദ്വീപുകളിലും എല്ലാം ജീവിക്കുന്ന മനുഷ്യസമൂഹങ്ങളിൽ, ഒന്നും തന്നെ നിരീശ്വരവിശ്വാസികളായിരുന്നില്ല. എല്ലാവരും ഏതെങ്കിലും ഒരു തരത്തിലുള്ള ദൈവവിശ്വാസികളാണ്. സ്രഷ്ടാവായ ദൈവത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഒരു ബോധമെങ്കിലുമില്ലാത്ത സമൂഹങ്ങളില്ല.

“മനുഷ്യർ ഒരേ സമുദായമല്ലാതെ ആയിരുന്നില്ല, എന്നിട്ട് അവർഭിന്നിക്കുകയാണുണ്ടായത്” (ക്വുർആൻ 10:19)

ഏകദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ആ ദൈവത്തെ മാത്രം ആരാധിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന ആദിമ മനുഷ്യസമൂഹം കാലാന്തരത്തിൽ ഭിന്നിക്കുകയാണുണ്ടായത്. കൂടെക്കൂടെ പൈശാചിക പ്രേരണകളും വ്യാമോഹങ്ങളും ദേഹേച്ഛകളും പലതരം ദൈവ സങ്കൽപങ്ങൾ കെട്ടിച്ചമച്ചുണ്ടാക്കാൻ പ്രേരണനൽകി. ബഹുദൈ വവിശ്വാസത്തിൽനിന്ന് അനുക്രമമായി ഉരുത്തിരിഞ്ഞു വന്നതാണ് ഏക ദൈവവിശ്വാസമെന്ന വാദം ഒരിക്കലും ശരിയല്ല. തെളിവുകളുടെ യാതൊരു പിൻബലവുമതിന്നില്ല. യുക്തിയും അതിനെ അംഗീകരിക്കുന്നില്ല. വാസ്തവം മറിച്ചാണ്. ഏക ദൈവവിശ്വാസമാണ് ആദ്യമേയുള്ളത്. അതിൽ നിന്ന് ജനങ്ങൾ ബഹുദൈവവിശ്വാസത്തിലേക്ക് വ്യതിചലിക്കു

കയാണുണ്ടായത്. -പ്രവാചകന്മാരും വേദഗ്രന്ഥങ്ങളുമെല്ലാം, ബഹുദൈവവിശ്വാസങ്ങളിലേക്ക് വഴുതിപ്പോയ ജനങ്ങളെ, ഏകദൈവവിശ്വാസത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുകയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്.

പ്രവാചകന്മാർ ദൈവാവതാരങ്ങളല്ല

പരലോക ജീവിതത്തെപ്പറ്റി മുന്നറിയിപ്പും, സുവിശേഷവും നൽകുവാനും, അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളെപ്പറ്റി അനുസ്മരിപ്പിക്കുവാനും അവനെ മാത്രമേ ആരാധിക്കുവാൻ പാടുള്ളുവെന്ന് മനുഷ്യരെ ധരിപ്പിക്കുവാനും, ദൈവദൂതന്മാരെ അല്ലാഹു മനുഷ്യരിൽ നിന്ന് തന്നെ നിയോഗിക്കുകയും അവർ മുഖേന വേദഗ്ര ന്ഥങ്ങൾ എത്തിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ വിധത്തിൽ എല്ലാ സമുദായങ്ങളിലും ദൈവദൂതന്മാർ നിയുക്തരായിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യരെ യാതൊരു മാർഗനിർദേശവുമില്ലാതെ, ഇഷ്ടംപോലെ വിഹരിക്കുവാനും തപ്പിത്തടയാനും വിട്ടിരിക്കയല്ല. അവരിൽ നിന്ന് അല്ലാഹു തെരഞ്ഞെടുക്കുന്ന ഉത്തമരും വിശ്വസ്തരും സത്യസന്ധരുമായവർക്ക്, ദിവ്യബോധനം നൽകി ദൈവദൂതന്മാരായി നിയോഗിക്കുകയും ചെയ്തു. മനുഷ്യാരംഭം മുതൽ അല്ലാഹു സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള നടപടിക്രമമാണിത്. മനുഷ്യരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇത് ഏറ്റവും വലിയ ഒരനുഗ്രഹമാണ്.

"അല്ലാഹുവെ മാത്രം ആരാധിക്കുക, മറ്റാരാധ്യരെയെല്ലാം വർജ്ജിക്കുക എന്ന ബോധനവുമായി എല്ലാ സമുദായങ്ങളിലേക്കും നാം പ്രവാചകന്മാരെ അയച്ചിട്ടുണ്ട്" (ക്വുർആൻ 16:86)

അധർമ്മം കൊടികുത്തി വാഴുകയും, സാക്ഷാൽ സ്രഷ്

ടാവായ ദൈവത്തിന് പുറമെ മനുഷ്യർ പല ദൈവങ്ങളെയും സങ്കൽപിച്ചുണ്ടാക്കി ആരാധിക്കുകയും, നന്മയുടെ സ്ഥാനം തിന്മ കരസ്ഥമാക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സ്ഥിതിവിശേഷം സംജാതമാകുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള ഘട്ടങ്ങളിൽ മനുഷ്യരെ നേർമാർഗ്ഗത്തിലേക്ക് നയിക്കുവാൻ ദിവ്യബോധനം നൽകിക്കൊണ്ട് ദൈവദൂതന്മാരെ അല്ലാഹു മനുഷ്യരിൽ നിന്ന് തന്നെ നിയോഗിച്ചുപോന്നു. ധർമ്മ പുനസ്ഥാപനത്തിന് ദൈവം മനുഷ്യനായി അവതരിക്കുന്നു എന്ന തെറ്റിദ്ധാരണ, പ്രവാചകന്മാരെപ്പറ്റി പിൽക്കാലത്തുണ്ടായ അതിർകവിഞ്ഞ ചിന്താഗതികളിൽ നിന്ന് ഉടലെടുത്തതാവാം. പ്രവാചകന്മാർ വെറും ഉപദേഷ്ടാക്കൾ മാത്രമായിരുന്നില്ല. ഉപദേശങ്ങൾ ജീവിതത്തിൽ പ്രയോഗവത്കരിച്ച് മാതൃക കാണിക്കേണ്ടവരുമാണ്. മനുഷ്യ പ്രകൃതിക്കും സ്വഭാവത്തിനും അനുയോജ്യമായ നിയമ ങ്ങളും തത്വങ്ങളുമാണ് തങ്ങളുപദേശിക്കുന്നതെന്ന് ജീവിതത്തിലൂടെ തെളിയിക്കേണ്ടവരാണ്. അതുകൊണ്ട് അവർ മനുഷ്യർ തന്നെ ആയിരിക്കണം. അതിന് മനുഷ്യപ്രകൃതിയിൽനിന്ന് തികച്ചും ഭിന്നരായ 'മാലാഖ'മാരോ സാക്ഷാൽ ദൈവം തന്നെയോ മനുഷ്യരൂപം പൂണ്ട് മനുഷ്യർക്കിടയിൽ ജീവിച്ചിട്ട് കാര്യമില്ല. മാലാഖമാരുടെ ജീവിതം അവർക്ക് മാത്രമെ പിന്തുടരാൻ കഴിയൂ.

ദൈവത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മനുഷ്യജന്മം സ്വീകരിക്കുകയോ മനുഷ്യരൂപം കൈക്കൊള്ളുകയോ ചെയ്യുന്നത് അവന്റെ പരിശുദ്ധ ഗുണങ്ങൾക്ക് യോജിച്ചതല്ല. ഭ്രൂണാവസ്ഥയിലും ശൈശവത്തിലും ബാല്യത്തിലും മറ്റു ജീവിതഘട്ടങ്ങളിലുടനീളവും മനുഷ്യരെ ആശ്രയിച്ചു ജീവിക്കേണ്ടുന്ന ഒരു ഗതികേട് പരാശ്രയമില്ലാത്ത ദൈവത്തി

നുണ്ടായിക്കൂടാ. ഊണും ഉറക്കവും ഭാര്യയും സന്താനവും ഉള്ള ദൈവം സ്ഥിരശ്രദ്ധനോ പരസ്വാധീനമുക്തനോ ആവുകയില്ല. അതിനാൽ ദൈവം മനുഷ്യനായി അവതരിക്കുന്നുവെന്ന സങ്കൽപം ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വത്തിന് കളങ്കമേൽപ്പിക്കലാണ്. ദൈവദൂതരായ മനുഷ്യരിൽ പിൽക്കാലത്തെ ജനങ്ങൾ ദിവ്യത്വമാരോപിച്ചുവെന്നതാണ് വസ്തുത.

ദൈവവിശ്വാസികളായ മനുഷ്യർ തന്നെ ദൈവത്തെപ്പറ്റി പല തരത്തിലുള്ള തെറ്റായ ധാരണകളും വെച്ചുപുലർത്തുന്നതിനെ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളും ദൈവദൂതന്മാരും തിരുത്തുകയും അല്ലാഹുവിനെപ്പറ്റിയുള്ള യഥാർത്ഥ വിജ്ഞാനം മനുഷ്യർക്ക് നൽകുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാലും കാലാന്തരത്തിൽ പിശാചിന്റെ പ്രേരണക്കും സ്വന്തം ദേഹേച്ഛക്കും വശംവദരായിക്കൊണ്ട് പലതരം ദൈവസങ്കൽപങ്ങളും മനുഷ്യർ രൂപപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

പ്രവാചക പരമ്പരയിൽ അന്തിമനാണ് മുഹമ്മദ് നബിﷺ.അദ്ദേഹം മാനവകുലത്തിനാകമാനം നിയുക്തനായ പ്രവാചകനാ ണ്. അദ്ദേഹത്തിലൂടെ മനുഷ്യർക്ക് അല്ലാഹു നൽകിയ വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥമത്രെ ക്വുർആൻ. അത് യാതൊരുവിധ കൈയേറ്റത്തിനും വിധേയമാവാതെ തനതായ രൂപത്തിൽ നമ്മുടെ മുമ്പിലുണ്ട്.

മുഹമ്മദ് നബിﷺയെ സംബന്ധിച്ച് അദ്ദേഹം ഒരു മനുഷ്യനായ ദൈവദൂതനെന്നല്ലാതെ, ദേവനാണെന്നോ, ദൈവാവതാരമാണെന്നോ, ദൈവമാണെന്നോ മുസ്‌ലിംകൾ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. അങ്ങനെ വിശ്വസിക്കുന്നവന് ഇസ്‌ലാ

മിൽ സ്ഥാനവുമില്ല. 'അല്ലാഹുവല്ലാതെ ഒരു ദൈവവുമില്ല' എന്നതാണ് ഇസ്‌ലാമിന്റെ പ്രഥമ പ്രതിജ്ഞാവാക്യമെങ്കിൽ 'മുഹമ്മദ് അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതനാണ്' എന്നതാണ് ദ്വിതീയ വചനം.

"ഞാൻ നിങ്ങളെപ്പോലെ ഒരു മനുഷ്യൻ മാത്രം, എനിക്ക് ദിവ്യബോധനമുണ്ടെന്നേയുള്ളൂ" (ക്വുർആൻ 19:20)

എന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കാൻ അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിനാൽ ശാസിക്കപ്പെട്ടതായി ക്വുർആനിൽ ഒന്നിലേറെ സ്ഥലങ്ങളിൽ കാണാം. പൂർവ്വ പ്രവാചകന്മാരിﷺൽ ചിലരെ അവരുടെ അനുയായികൾ വാഴ്ത്തുന്നതുപോലെ നിങ്ങളെന്നെ വാഴ്ത്തരുതെന്നും ഞാൻ അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതനും ദാസനും മാത്രമാണെന്നും നബിﷺ അനുയായികളെ ഉപദേശിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചരമം പ്രാപിക്കുന്നിന്റെ തൊട്ടുമുമ്പുള്ള ദിവസങ്ങളിൽ തന്റെ ഖബർ ആരാധനാലയമാക്കരുതെന്നും ആഘോഷസ്ഥലമാക്കരുതെന്നും പലവട്ടം താക്കീതു നൽകുകയുണ്ടായി. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നവർ ശാപത്തിന് വിധേയരാണെന്ന് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുകയും ചെയ്തു.

മുസ്‌ലിംകൾ മുഹമ്മദ് നബിﷺയെ അന്തിമ പ്രവാചകനും മാതൃകാപുരുഷനുമെന്ന നിലയിൽ അങ്ങേയറ്റം ആദരിക്കുന്നു. ലോകത്തെമ്പാടുമുണ്ടായിട്ടുള്ള സർവ്വ പ്രവാചകന്മാരെയും വിവേചനം കൂടാതെ ആദരിക്കാൻ ക്വുർആൻ ശാസിക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ മുഹമ്മദ് നബിﷺയേയോ മറ്റേതെങ്കിലും പ്രവാചകന്മാരെയോ ദൈവാവതാരങ്ങളോ ദിവ്യാംശമുള്ളവരോ ആയി കൽപ്പിച്ചു ആരാധിക്കുവാനോ

പ്രാർഥിക്കുവാനോ പാടുള്ളതല്ല.

മിഥ്യാ സങ്കൽപങ്ങൾ

അവസാനത്തെ വേദഗ്രന്ഥമായ വിശുദ്ധ ക്വുർആൻ മനുഷ്യരും പിശാചുക്കളും അല്ലാഹുവിൽ ആരോപിച്ചി ട്ടുള്ള എല്ലാ തെറ്റാ യ സങ്കൽപങ്ങളെയും തിരുത്തുകയും , അവന്റെ ഗുണവിശേഷങ്ങളെ സുവ്യക്തമായി വിവരി ക്കുകയും, മനുഷ്യർ ആരോപിക്കുന്ന എല്ലാ പോരായ് മകളിൽനിന്നും അവനെ പരിശുദ്ധനാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

അല്ലാഹുവിന്റെ ഗുണവിശേഷണങ്ങളെ അവൻ തന്നെ പരി ചയപ്പെടുത്തിത്തരുന്നത് അപ്പടി സ്വീകരിക്കു കയെന്നല്ലാതെ മനുഷ്യഭാവനക്കും അഭീഷ്ടത്തിനും അനു സരിച്ച സങ്കൽപങ്ങൾക്ക് അവിടെ സ്ഥാനമില്ല. മനുഷ്യർ ചിലപ്പോൾ ദൈവത്തെ മനുഷ്യനോളം താഴ്ത്തുന്നു. ചി ലപ്പോൾ മനുഷ്യരെ ദൈവത്തോളം ഉയർ ത്തുന്നു. മനുഷ്യ ന്റെ പോരായ്മകളും കഴിവുകേടുകളും ഗുണങ്ങളും സ്വ ഭാവങ്ങളും അല്ലാഹുവിന് ആരോപിച്ച് സ്രഷ്ടാവിന്റെ നി സ്തുലമായ പദവിയെ കളങ്കപ്പെടുത്താൻ ഒരുമ്പെടുന്നു. സ്വാധീനത്തിന് വിധേയനാകുന്ന, സാധാരണക്കാർക്ക് നേരിട്ട് ബന്ധം സ്ഥാപിക്കാൻ പറ്റാത്ത ഒരു നിലപാടുകാ രനായി അല്ലാഹുവിനെ സങ്കൽപിക്കുന്നു. എന്നിട്ട് ദൈവസാമീപ്യം നേടിയവരെന്ന് തങ്ങൾ അനുമാനിക്കു ന്ന പുണ്യവാളന്മാരെ ദൈവത്തിങ്കൽ ശുപാർശകരായി അവരോധിച്ചു അവർ മുഖേന ദൈവസാമീപ്യത്തിന് ശ്രമി ക്കുന്നു.

അതുപോലെ സൃഷ്ടികൾക്ക് സ്രഷ്ടാവിന്റെ കഴിവു കൾ സങ്കൽപിച്ച് അവരെ വിളിച്ച് പ്രാർഥിക്കുവാനും

അവരെ ആരാധിക്കുവാനും ഒരുമ്പെടുന്നു! മനുഷ്യരെപ്പോലെ സന്താനങ്ങളുള്ളവനാണെന്ന് സങ്കൽപിച്ച് ആ 'സന്താന'ങ്ങളുടെ തൃപ്തി നേടി അല്ലാഹുവിനോടടുക്കുവാൻ ചിലർ ശ്രമിക്കുന്നു.

സൃഷ്ടികളിൽ നിന്ന് എല്ലാ കാര്യത്തിലും വ്യത്യസ്തനായ സ്രഷ്ടാവിന്റെ നിസ്തുലസത്തയെ എല്ലാ സൃഷ്ടികളിലും ലയിച്ചുകിടക്കുന്ന ഒരു ശക്തിയായോ, അല്ലെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും മനുഷ്യരിൽ ഇടയ്ക്ക് അവതരിക്കുന്ന ഒന്നായോ സങ്കൽപിക്കുന്നവരുണ്ട്. സ്രഷ്ടാവും സൃഷ്ടിയും രണ്ടല്ല എന്ന നിഗമനത്തിലെത്തുന്ന അദ്വൈത വിശ്വാസികളാണവർ. ഇങ്ങനെയുള്ള എല്ലാ തെറ്റായ സങ്കൽപങ്ങളെയും ധാരണകളെയും തിരുത്തുകയും അല്ലാഹുവിനെ പരിശുദ്ധമായ നിലയിൽ പരിചയപ്പെടുത്തുകയും അവന്റെ ഗുണങ്ങളെയും കഴിവുകളെയും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെയും വേണ്ടവിധത്തിൽ അവതരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പരിശുദ്ധ ക്വുർആനും, അതിന്റെ വ്യാഖ്യാനമായ പ്രവാചകﷺന്റെ വചനങ്ങളുമാണ് അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ച യാഥാർത്ഥ്യം ഗ്രഹിക്കുവാൻ നമുക്കുള്ള മാർഗങ്ങൾ.

ക്വുർആൻ പരിചയപ്പെടുത്തുന്ന ദൈവം

“അല്ലാഹു അവനല്ലാതെ വേറെ ആരാധ്യനില്ല. ജീവനുള്ളവൻ; സ്വയംപര്യാപ്തനായ സർവ്വ നിയന്താവ്. അവനെ ഒരുവിധ മയക്കവും ഉറക്കവും ബാധിക്കുന്നില്ല. ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലുമുള്ളതെല്ലാം അവന്റേതാണ്. അവന്റെ അനുവാദമില്ലാതെ അവന്റെയടുത്ത് ശുപാർശ ചെയ്യുന്നവൻ ആരുണ്ട്? അവരുടെ മുന്നിലുള്ളതും പി

ന്നിലുള്ളതും അവന്ന് അറിയാം. അവന്റെ അറിവിൽനി ന്ന് അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചതലാതെ അവർ യാതൊന്നും അറി യുന്നില്ല. അവന്റെ സിംഹാസനം ആകാശഭൂമികളെ ഉൾ ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു; അവയുടെ സംരക്ഷണം അവന് ഭാ രമല്ല. അവ ൻ അത്യുന്നതനും മഹത്വമേറിയവനുമാകുന്നു" (ക്വുർആൻ 2:255)

ദൈവത്തെ കേവലം ഒരു 'ശക്തി'യായി അവതരിപ്പി ക്കുക പതിവുണ്ട്. 'നിർഗുണ പരമാത്മാ' എന്ന് പറയും പോലെ യാതൊരു ഗുണങ്ങളുമില്ലാത്ത അന്ധമായ ഒരു ശക്തിയാണ് ദൈവം എന്ന് അനുമാനിക്കുന്നവർക്ക് അവനെ ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ല. അവർ അവനേക്കാൾ ഉയർന്നവരാണ്. അവർക്ക് വ്യക്തിത്വമുണ്ട്. ജീവനുണ്ട്. ഗുണങ്ങളുണ്ട്. ചിന്തിക്കുവാനും മനസ്സിലാക്കുവാനും ഉള്ള കഴിവുകളുണ്ട്. വികാരവിചാരങ്ങളുണ്ട്. എന്നാൽ അവരു ടെ സങ്കൽപത്തിൽ ദൈവം ജീവനില്ലാത്ത, വിചാരവികാ രങ്ങളില്ലാത്ത, ബുദ്ധിയും വിജ്ഞാനവുമില്ലാത്ത അന്ധമാ യ ഒരു നിർഗ്ഗുണ 'ശക്തി' മാത്രമാണ്. അപ്പോൾ മനു ഷ്യൻ ദൈവത്തേക്കാൾ ഉയർന്ന നിലയിലാണ്! മനുഷ്യ ന്റെ അഹന്തക്ക് പോഷണം നൽകുന്ന ഒരു ദൈവസങ്കൽ പമാണിത്.

എന്നാൽ പരിശുദ്ധ ക്വുർആൻ പരിചയപ്പെടുത്തുന്ന ദൈവം -അല്ലാഹു- തീർത്തും വ്യത്യസ്തനാണ്. 'ജീവനു ള്ളവൻ; 'ഒരിക്കലും മരിക്കാത്ത ജീവനുള്ളവൻ';

"ഒരിക്കലും മരിക്കാതെ ജീവിക്കുന്നവനിൽ നിങ്ങൾ ഭരമേൽപിക്കുക, അവന്റെ സ്തുതി പ്രകീർത്തനം ചെയ്യു ക" (ക്വുർആൻ 25:58)

സൃഷ്ടികളുടെ ജീവനിൽ നിന്നും ജീവിതത്തിൽ നിന്നും വിഭിന്നമാണ് അവന്റേത്.

"അവനെപ്പോലെ യാതൊന്നുമില്ല" (ക്വുർആൻ 42:11)

എന്നത് അവന്റെ എല്ലാ ഗുണങ്ങൾക്കും ബാധകമാണ്. അവൻ പരാശ്രയമുക്തനാണ്. സ്വയംപര്യാപ്തനാണ്. എല്ലാവരും അവനെ ആശ്രയിക്കുന്നു. അവൻ ആരെയും ഒന്നിനെയും ആശ്രയിക്കുന്നില്ല: ഒരു മയക്കവും ഉറക്കവും ബാധിക്കാതെ എപ്പോഴും എല്ലാം അറിഞ്ഞുകൊണ്ടും എല്ലാം നിയന്ത്രിച്ചുകൊണ്ടും സർവ്വഥാ ജാഗരൂകനാണ് അവൻ. അതുകൊണ്ടാണ് ഭൂമിയും സൂര്യനും ചന്ദ്രനും അനന്തമായ ആകാശത്ത് പരന്നുകിടക്കുന്ന കോടാനുകോടി നക്ഷത്രങ്ങളും എല്ലാം പരസ്പരം കൂട്ടിമുട്ടാതെ, വ്യവസ്ഥാപിതമായി ചലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.

"തീർച്ചയായും അല്ലാഹു ആകാശങ്ങളെയും ഭൂമിയെയും നീങ്ങിപ്പോകാതെ പിടിച്ചുനിർത്തുന്നു. അവയെങ്ങാനും നീങ്ങിപ്പോയാൽ അവനല്ലാതെ ആർക്കും അവയെ പിടിച്ചുനിർത്താൻ സാധ്യമാകയില്ല'' (ക്വുർആൻ 35:41)

ആകർഷണ ശക്തിയെപറ്റിയും പ്രകൃതിയെപ്പറ്റിയുമെല്ലാം പല സിദ്ധാന്തങ്ങളും നമുക്ക് ആവിഷ്കരിക്കാം. പക്ഷെ, അവസാന വിശകലനത്തിൽ എല്ലാ വസ്തുക്കളും ഏകനായ സ്രഷ്ടാവിലേക്ക് വിരൽചൂണ്ടുന്നു. ഒരു വസ്തുവിനും സ്വയം നിലവിൽ വരാനോ നിലനിൽക്കാനോ സാദ്ധ്യമല്ല. ഏറ്റവും ചെറിയത് മുതൽ ഏറ്റവും വലിയതുവരെയുള്ള എല്ലാ വസ്തുക്കൾക്കും ഒരു 'റബ്ബ്' (സൃഷ്ടിച്ച് പരിപാലിച്ച് ലക്ഷ്യത്തിലേക്ക് വളർത്തിക്കൊണ്ടുവരുന്ന

നാഥൻ) കൂടാതെ നിലവിൽ വരാനോ നിലനിൽക്കുവാനോ സാധ്യമല്ല തന്നെ. മനുഷ്യർക്ക് അറ്റം കാണാൻ കഴിയാത്ത ഈ ദൃശ്യപ്രപഞ്ചത്തിന്റെയും അതിനപ്പുറമുള്ളതിന്റെയുമെല്ലാം സ്രഷ്ടാവും പരിപാലകനുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ അറിവിൽനിന്നും കഴിവിൽനിന്നും നിയന്ത്രണത്തിൽ നിന്നും ഒരു പരമാണുവോ, അതിലും നിസ്സാരമായതുപോലുമോ ഒഴിവായിപ്പോവുകയുമില്ല.

'അല്ലാഹുവിന്റെ സിംഹാസനം ആകാശങ്ങളെയും ഭൂമിയെയും ഉൾക്കൊള്ളുന്നു'. ഈ ലോകത്തിന്റെ സ്രഷ്ടാവെന്ന പോലെ അതിന്റെ നിയന്താവുമവൻ തന്നെ. സൃഷ്ടിക്കുന്നത് ഒരു ദൈവവും സംരക്ഷിക്കുന്നത് ഒരു ദൈവവും സംഹരിക്കുന്നത് മറ്റൊരു ദൈവവുമല്ല. അത്തരം തെറ്റുധാരണകൾ ദൂരീകരിക്കാനാണ് 'അവയുടെ സംരക്ഷണം അവന് ഭാരമല്ല', എന്ന് പറഞ്ഞത്. വ്യത്യസ്ത ദൈവങ്ങളുടെ നിയന്ത്രണത്തിലാണ് ഈ അനന്തകോടി ഗോളങ്ങൾ നീങ്ങുന്നതെങ്കിൽ അരാജകത്വം കൊണ്ട് അവ എന്നോ നശിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടാകും. ദൈവങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള മൽസരങ്ങളും അധികാര വടംവലിയും ലോകത്തിന്റെ നാശത്തിൽ കലാശിച്ചിരിക്കും. **"അവയിൽ അല്ലാഹുവിന് പുറമെ ദൈവങ്ങളുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ അവ തകർന്നിട്ടുണ്ടാവും" (ക്വുർആൻ 21:22)** എന്ന ക്വുർആൻ വചനം ദൈവത്തിന്റെ ഏകത്വം തെളിയിക്കുന്ന യുക്തിപരമായ സമർഥനമാണ്.

സൃഷ്ടിയിൽ ലയിച്ചിട്ടില്ല

"ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലുമുള്ളതെല്ലാം അവന്റെ പരിശുദ്ധിയെ പ്രകീർത്തനം ചെയ്യുന്നു. അവൻ പ്രതാ

പശാലിയും അഗാധജ്ഞനുമത്രെ. ആകാശങ്ങളിലെയും ഭൂമിയിലെയും പരമാധിപത്യം അവനുള്ളതാണ്. അവൻ ജീവിപ്പിക്കുകയും മരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവൻ എല്ലാറ്റിനും കഴിവുള്ളവനാണ്. അവനാണ് ആദിമൻ അവനാണ് അന്തിമൻ. പ്രത്യക്ഷനും പരോക്ഷനുമാ യവനും അവൻ തന്നെ. അവൻ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും പൂർ ണ്ണമായി അറിയുന്നവനാണ്" (ക്വുർആൻ 57: 1–3).

സ്രഷ്ടാവായ അല്ലാഹുവിന്റെ സത്ത അവന്റെ സൃഷ് ടികളിൽ നിന്ന് വേറിട്ടു നിൽക്കുന്നു. സൃഷ്ടിയിൽ ലയി ച്ച് വിമുക്തനാകാൻ സാധിക്കാത്ത, സർവ്വത്തിലും വ്യാ പിച്ചുകിടക്കുന്ന ഒരു അന്ധമായ ശക്തിയായി മാത്രം ദൈ വത്തെ സങ്കൽപിക്കുന്നത് ദൈവത്തെ നിഷേധിക്കുന്നതി ന് തുല്യമാണ്. ഭൗതികവാദികൾ പ്രകൃതിയെന്ന് പറയു മ്പോൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതും അദ്വൈതക്കാരുടെ ദൈവവും തമ്മിൽ വലിയ വ്യത്യാസമൊന്നുമില്ല. പക്ഷെ, അവരുടെ ഈ സങ്കൽപം വാസ്തവത്തിൽ ബഹുദൈവാരാധനയി ലേക്ക് അവരെ എത്തിക്കുന്നു. എല്ലാ വസ്തുക്കളിലും ദൈവികാംശം കുടികൊള്ളുന്നുവെന്നും അതുകൊണ്ട് എന്തിനെ ആരാധിച്ചാലും അതെല്ലാം ദൈവത്തിനുള്ള ആരാധനയാണെന്നും അവരിൽ ചിലർ വാദിക്കുന്നു.

അല്ലാഹു അവന്റെ സൃഷ്ടികളിൽ ലയിച്ച് വ്യാപിച്ച് കിടക്കുകയല്ല, അവന്റെ സത്ത സൃഷ്ടിയിൽ നിന്ന് വേറി ട്ട് നിൽക്കുന്നു. പക്ഷെ, അവന്റെ അറിവും കഴിവും എല്ലാ റ്റിനെയും ചൂഴ്ന്ന് നിൽക്കുന്നു. സ്ഥല-കാലപരിധികൾക്ക് അതീതനായ അല്ലാഹു നിങ്ങൾ എവിടെയായാലും നി ങ്ങളുടെ കൂടെയുണ്ട്താനും. ഭൂമിയുടെ അന്തർഭാഗത്തോ ആകാശങ്ങളുടെ വിദൂരതയിലോ യാതൊന്നും അവന്റെ

അറിവും കഴിവും വലയം ചെയ്യാത്തതായിട്ടില്ല.

ഈ പ്രപഞ്ചത്തിന് ഒരു തുടക്കമുണ്ട്. അതിന് അനാദിത്വമില്ല. ആരുടെ കൽപന പ്രകാരം പ്രപഞ്ചം നിലവിൽ വന്നോ ആ സ്രഷ്ടാവാണ് അനാദിയുള്ളവൻ. എല്ലാം നശ്വരമാണ്. അവൻ മാത്രമാണ് അനശ്വരൻ. അവന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ കൂടി അവൻ പ്രത്യക്ഷനാണ്. യഥാർഥത്തിൽ അദൃശ്യനുമാണ്. അദൃശ്യനായ ആ സ്രഷ്ടാവ്, പ്രപഞ്ചപരിപാലകനായ അല്ലാഹു, അവൻ മാത്രമാണ് ദൈവം; അവൻ മാത്രമാണ് ആരാധ്യൻ, അവനെ നേർക്കുനേരെ, യാതൊരു ഇടയാളരുമില്ലാതെ, യാതൊരു പ്രതീകവുമില്ലാതെ ആരാധിക്കുക.

“രാവും പകലും സൂര്യനും ചന്ദ്രനും അവന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ പെട്ടതാണ്. സൂര്യന്നും ചന്ദ്രന്നും നിങ്ങൾ സാഷ്ടാംഗം ചെയ്യരുത്; അവയെ സൃഷ്ടിച്ച അല്ലാഹുവിന്നു മാത്രം സാഷ്ടാംഗം ചെയ്യുക, നിങ്ങൾ അവനെയാണ്ആരാധിക്കുന്നതെങ്കിൽ” (ക്വുർആൻ 41: 27).

പിതാവല്ല; പുത്രനുമല്ല

ദൈവത്തെ പിതാവായും പുത്രനായും സങ്കൽപിക്കുന്നതിനെ ക്വുർആൻ നിശിതമായി എതിർത്തിട്ടുണ്ട്. ക്വുർആനിലെ ഏറ്റവും ചെറിയ ഒരു സൂറ(അദ്ധ്യായ)ത്തിലെ ആശയം ഇവിടെ പകർത്തുന്നു;

“പ്രഖ്യാപിക്കുക, അവൻ അല്ലാഹുവാണ്. ഏകനാണ്. അല്ലാഹു അഖിലത്തിന്നും ആശ്രയവും പരാശ്രയമില്ലാത്തവനുമാകുന്നു. അവൻ ജനിപ്പിച്ചിട്ടില്ല; അവൻ ജാതനുമല്ല. അവനുതുല്യമായി യാതൊന്നുമില്ല” (ക്വുർആൻ 112)

അല്ലാഹുവിന്റെ നിസ്തുലതയും ഏകത്വവും, അവന്റെ സത്തയിലും ഗുണങ്ങളിലും ആസ്തികൃത്തിലും പ്രവര്‍ത്തനങ്ങളിലും എല്ലാം ബാധകമാണ്. അവന് ഒരു സന്താനവുമില്ല; അവന്‍ ആരുടെയും സന്താനവുമല്ല. സന്താനത്തിന് പിതാവിന്റെ ഗുണങ്ങളും കഴിവുകളും ഏറെക്കുറെയുണ്ടായിരിക്കും. ചിലപ്പോള്‍ ചില വിഷയങ്ങളില്‍ പിതാവിനേക്കാള്‍ കഴിവുകള്‍ ഉണ്ടായേക്കും. ആരെയും അല്ലാഹുവിന്റെ 'പുത്രന്‍' എന്ന് ഒരു അലങ്കാര രൂപത്തില്‍പോലും വിശേഷിപ്പിക്കുവാന്‍ പരിശുദ്ധ ക്വുര്‍ആന്‍ അനുവദിക്കുന്നില്ല.

അല്ലാഹു പറയുന്നു. **"പരമകാരുണികന്‍ ഒരു സന്താനത്തെ കൈക്കൊണ്ടിട്ടുണ്ടെന്ന്. ആകാശങ്ങള്‍ പൊട്ടിപ്പൊളിയുകയും ഭൂമി പിളരുകയും പര്‍വ്വതങ്ങള്‍ തകര്‍ന്നുവീഴുകയും ചെയ്യുമാറുള്ള ഒരു മഹാപാതകമാണ് നിങ്ങള്‍ ചെയ്തിട്ടുള്ളത്; പരമകാരുണികന് ഒരു സന്താനത്തെ ആരോപിക്കുകവഴി. സന്താനത്തെ സ്വീകരിക്കുക പരമകാരുണികന് ഭൂഷണമല്ല. ആകാശ ഭൂമികളിലുള്ള ഏവരും പരമകാരുണികന്റെ അടുക്കല്‍ ഒരു ദാസനായി വരാതിരിക്കില്ല" (ക്വുര്‍ആന്‍ 19: 88-92).**

വിശുദ്ധ ക്വുര്‍ആന്റെ അവതരണോദ്ദേശ്യങ്ങളില്‍ ഒന്ന് 'ദൈ വപുത്രാ'രോപണം നടത്തിയവര്‍ക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് കൊടുക്കലാണ്. ക്വുര്‍ആന്റെ അവതരണോദ്ദേശ്യത്തെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പറയുന്നു:

"അല്ലാഹു ഒരു സന്താനത്തെ കൈക്കൊണ്ടു എന്നു പറയുന്നവര്‍ക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് കൊടുക്കുവാന്‍വേണ്ടിയും. അതിനെക്കുറിച്ച് അവര്‍ക്ക് ഒരറിവുമില്ല; അവരുടെ പിതാ

ക്കൾക്കുമില്ല. അവരുടെ വായിൽ നിന്ന് പുറപ്പെടുന്ന വാക്ക് മഹാപാതകം തന്നെ. അവർ അസത്യമല്ലാതെ പറയുന്നില്ല" (ക്വുർആൻ 18: 4,5).

ഒരു അലങ്കാര രൂപത്തിൽ പോലും പറയാൻ പാടില്ലാത്ത ഒരു പ്രയോഗമാണ് 'ദൈവപുത്രൻ' എന്നത്. സൃഷ്ടികൾ എത്ര വലിയവരായാലും അല്ലാഹുവിന്റെ ദാസൻ എന്ന നിലയില്ലാതെ അതിന്നപ്പുറമുള്ള ഒരു ബന്ധം അല്ലാഹുവിനോട് ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ പറ്റുകയില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനപ്രകാരം നിലവിൽ വരികയും നിലനിൽക്കുകയും അവന്റെ കൽപനപ്രകാരം നശിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടിയെ അവന്റെ പുത്രനായി ആരോപിച്ചുകൂടാത്തതാണ്. പുത്രന് പിതാവിന്റെമേൽ സ്വാധീനവും അവകാശങ്ങളും, ചിലപ്പോൾ അധികാരവുമുണ്ടായിരിക്കും. പിതാവിനെ വിശ്രമിക്കുവാൻ വിട്ട് പൂർണ്ണമായ അധികാരവും നിയന്ത്രണവും കയ്യേൽക്കുവാനും പുത്രന് സാധിക്കും. അല്ലാഹുവിന് തുല്യനെയോ അതിലും ഉപരിയായവനെയോ ആരോപിക്കലാണ് ദൈവപുത്ര സങ്കൽപം കൊണ്ടുണ്ടായിത്തീരുന്നത്. അല്ലാഹുവിന്റെ പരിശുദ്ധിക്കും നിസ്തുലതക്കും ഏകത്വത്തിനും ഒട്ടും യോജിക്കാത്ത "ദൈവപുത്രൻ' എന്ന സങ്കൽപത്തെ പരിശുദ്ധ ക്വുർആൻ വളരെ ശക്തിയായി തിരസ്കരിക്കുന്നു. ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ച് വിമർശിക്കുന്നു.

"അവർ പറയുന്നു: 'അല്ലാഹു ഒരു സന്താനത്തെ വരിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന്. അവൻ എത്ര പരിശുദ്ധൻ! ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലുമുള്ളതെല്ലാം അവന്റേതാണ്. എല്ലാം അവന് കീഴ്പ്പെട്ടതാണ്. ആകാശങ്ങളെയും ഭൂമിയെയും

മുൻ മാതൃകയില്ലാതെ സൃഷ്ടിച്ചവൻ, അവൻ ഒരു കാര്യം വിധിച്ചാൽ 'ഉണ്ടാവുക' എന്ന് അതിനോട് അവൻ പറയുക മാത്രം മതി; അപ്പോൾ അതുണ്ടാകുന്നു" (ക്വുർആൻ 2: 116,117).

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയും

"അവനത്രെ അല്ലാഹു, അവനല്ലാതെ ഒരു ദൈവവുമില്ല. അദൃശ്യത്തെയും ദൃശ്യത്തെയും അറിയുന്നവൻ. അവൻ പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമാണ്" (ക്വുർആൻ 59: 22).

സാക്ഷാൽ ദൈവം ഉത്തമമായ അനേക നാമങ്ങളിൽ അറിയ പ്പെടുന്നു. ആ നാമങ്ങൾ അവന്റെ ഗുണങ്ങളെ പ്രതിനിധാനംചെയ്യുന്നു. ആ നാമങ്ങളെ വ്യത്യസ്ത ദൈവങ്ങളായി സങ്കൽപിക്കുന്ന ഭീമമായൊരബദ്ധം പല സമുദായങ്ങളിലുമുണ്ട്. ക്വുർആനിൽ ഏറ്റവുമധികം ആവർത്തിക്കപ്പെട്ട രണ്ട് പരിശുദ്ധ നാമങ്ങളാണ് 'റഹ്മാനും' 'റഹീമും'; 'പരമ കാരുണികനും കരുണാനിധിയും'.

പരിശുദ്ധ ക്വുർആനിൽ 'അർറഹ്മാൻ' എന്ന ഒരദ്ധ്യായം തന്നെയുണ്ട്. അത് തുടങ്ങുന്നതെങ്ങിനെയാണ്: **'പരമകാരുണികൻ. അവൻ ക്വുർആൻ പഠിപ്പിച്ചു. മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചു. സംസാരം പഠിപ്പിച്ചു'. (ക്വുർആൻ 55: 1–4).**

അവന്റെ അപാരമായ കാരുണ്യം കൊണ്ടാണ് അവൻ മനുഷ്യരെ സൃഷ്ടിച്ചതും അവർക്ക് ആശയ വിനിമയം ചെയ്യാനുള്ള കഴിവ് നൽകിയതും അവർക്ക് നേർമാർഗം കാണിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ പ്രവാചകന്മാരെ عليهم السلام നിയോഗിച്ചതും ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അവതരിപ്പിച്ചതും, അന്തിമമായി പരിശുദ്ധക്വുർആൻ അവതരിപ്പിച്ചതുമെല്ലാം. അവന്റെ അനു

ഗ്രഹങ്ങളെ എണ്ണിക്കണക്കാക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. കരുണയുടെ ഉറവിടമായി അവന്റെ കരുണയുടെ ഒരു ശതമാനം മാത്രമാണ് ലോകത്തുള്ള എല്ലാ കാരുണ്യത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനം എന്നത്രെ നബിﷺ വിശദീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്.

പരമകാരുണികൻ മനുഷ്യരുടെ പാപങ്ങൾ പൊറുക്കുവാനും അവരുടെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിച്ച് അവരെ അനുഗ്രഹിക്കുവാനും സദാസന്നദ്ധനായി നിൽക്കുന്നു. മുഹമ്മദ് നബിﷺയുടെ കാലത്ത് മക്കയിലെ ബഹുദൈവാരാധകന്മാർ അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. പക്ഷെ, അല്ലാഹുവിന്റെ ഈ വിശേഷണത്തെ 'പരമകാരുണികൻ' എന്ന നാമത്തെ- സ്വീകരിക്കുവാൻ അവർ കൂട്ടാക്കിയില്ല. കാരണം, അല്ലാഹു പരമകാരുണികനാണെങ്കിൽ പിന്നെ അല്ലാഹുവിനു പുറമെ അവർ വിളിച്ചു പ്രാർഥിക്കുകയും ആരാധിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന ഇടയാളന്മാരൊന്നും ആവശ്യമുണ്ടായിരുന്നില്ലല്ലോ. അവർ ധരിച്ചിരുന്നത്, പാപികളായിരുന്ന അവരോട് അല്ലാഹുവിന് അതിയായ വെറുപ്പും ദേഷ്യവും ആണെന്നും ഒരിക്കലും അവരോട് അവൻ കാരുണ്യം കാണിക്കുകയുമില്ലെന്നുമായിരുന്നു. എന്നാൽ അല്ലാഹു പ്രഖ്യാപിക്കുന്നത് നോക്കു:

"പറയുക, തങ്ങളുടെ ആത്മാക്കളോട് അതിക്രമം പ്രവർത്തിച്ച എന്റെ അടിമകളേ, അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യത്തെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾ നിരാശപ്പെടരുതേ. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു എല്ലാ പാപങ്ങളും പൊറുത്തുകൊടുക്കുന്നു. തീർച്ചയായും അവനത്രെ പൊറുത്തുകൊടുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയും. നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിലേക്ക് പശ്ചാത്തപിച്ച് മടങ്ങുകയും അവന്നായി അർപ്പണം നടത്തുകയും ചെയ്യുവിൻ; നിങ്ങൾക്ക് ശിക്ഷ വരുന്നതിന് മുമ്പ്.

പിന്നെ നിങ്ങൾ സഹായിക്കപ്പെടുകയില്ല". (ക്വുർആൻ 39: 53).

"ആരാണ് അല്ലാഹുവല്ലാതെ പാപങ്ങൾ പൊറുക്കുവാൻ?" എന്ന അല്ലാഹുവിന്റെ ചോദ്യം ഏത് പാപിയായ മനുഷ്യന്നും ആശയം ആശ്വാസവും നൽകുന്നു. പശ്ചാത്തപിക്കുന്നവരെ ഇവ ൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. പാപം പൊറുക്കുന്നത് അവന് ഇഷ്ടമാണ്. പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹു കുറ്റബോധവും പശ്ചാത്താപവുമുള്ള ഏതു ദാസന്റെയും ഏത് പാപവും പൊറുത്തു കൊടുക്കും. അതിന് മറ്റാരുടെയും ശുപാർശ വേണ്ട. മാദ്ധ്യസ്ഥം വേണ്ട.

ഒരാളുടെ പാപഫലം മറ്റൊരാളനുഭവിക്കേണ്ടി വരിക എന്ന അനീതി ദൈവത്തിൽ നിന്ന് ഒരിക്കലുമുണ്ടാവില്ല. ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പിലല്ലാതെ മറ്റൊരാളുടേയും മുമ്പിൽ ഏറ്റു പറയേണ്ടതുമില്ല; പറഞ്ഞിട്ട് കാര്യവുമില്ല. പിതാവിന്റെ പാപം പുത്രനേയോ പുത്രന്റെ പാപം പിതാവിനേയോ ബാധിക്കില്ല. മനുഷ്യപിതാവിന്റെ പാപഫലം മനുഷ്യകുലം മുഴുവൻ ചുമക്കേണ്ടതാണെന്ന തത്വത്തെ ഇസ്‌ലാം ശക്തിയുക്തം തള്ളിക്കളയുന്നു. മനുഷ്യരുടെ പാപപരിഹാരാർഥം ദൈവം മനുഷ്യനായവതരിച്ച് സ്വയം ബലിയാവേണ്ടുന്ന ഒരാവശ്യവുമില്ല. പാപിയുടെ മനസ്സ് ശുദ്ധമായിത്തീരുകയും അവന് തന്റെ പാപത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ആത്മാർഥമായ ഖേദമുണ്ടാവുകയും താൻ അതാവർത്തിക്കില്ലെന്ന് പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുകയും ചെയ്താൽ തന്നെ മനുഷ്യമനസ്സിന്റെ ലോലമായ ചലനങ്ങൾ പോലുമറിയാൻ കഴിയുന്നവനും കാരുണികനുമായ ദൈവം പാപം പൊറുത്തുകൊടുക്കും.

പാപി തിരിച്ചു വരുമ്പോൾ അല്ലാഹുവിനുണ്ടാകുന്ന സന്തോഷാധിക്യം എന്തുമാത്രമാണെന്ന് അനുയായികൾക്ക് ഒരിക്കൽ നബിﷺ വിശദീകരിച്ചു കൊടുത്തതിങ്ങനെയാണ്:

മരുഭൂമിയിൽ ഒരു മരത്തണലിൽ വിശ്രമിക്കുന്ന ഒരു പഥികൻ നിദ്രയിലാണ്ടുപോകുന്നു. ഉണർന്നപ്പോൾ തന്റെ ഒട്ടകത്തെ കാണുന്നില്ല. അതിന്റെ പുറത്താണ് അയാളുടെ ആഹാരപാനീയങ്ങളും മറ്റു സാധനങ്ങളും. അറ്റം കാണാത്ത മരുഭൂമിയിൽ ദാഹ ജലം പോലും നഷ്ടപ്പെട്ട് താൻ ഒറ്റപ്പെട്ടതിൽ പരിഭ്രാന്തനായി അയാൾ വിവശനായി കഴിയുമ്പോൾ അയാളുടെ മുമ്പിലതാ ആ ഒട്ടകം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. ഭക്ഷണവും വെള്ളവുമെല്ലാം അതിന്റെ പുറത്തുണ്ട്. നഷ്ടപ്പെട്ട തന്റെ ഒട്ടകത്തെ തിരിച്ചുകിട്ടിയപ്പോൾ അയാൾക്കുണ്ടായ സന്തോഷമെത്രയോ അതിനേക്കാൾ എത്രയോ ഇരട്ടിയാണ് പാപിയായ ദാസൻ പശ്ചാത്തപിക്കുമ്പോൾ അല്ലാഹുവിനുണ്ടാകുന്ന സന്തോഷം.

വിശുദ്ധ ഖുർആനും അതിന്റെ ആധികാരിക വ്യഖ്യാതാവായ നബിﷺയും അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യാതിരേകത്തേയും പാപികൾക്ക് അവൻ ചെയ്യുന്ന മാപ്പിനെയും ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ച് ഊന്നിയൂന്നി പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. പരമകാരുണികൻ, കരുണാനിധി, പൊറുക്കുന്നവൻ, മാപ്പ് ചെയ്യുന്നവൻ, വിട്ടുവീഴ്ചചെയ്യുന്നവൻ, സൗമ്യൻ, വിശാലൻ, ഉദാരൻ എന്നിങ്ങനെ പരശ്ശതം സ്ഥലങ്ങളിൽ വിശുദ്ധ ഖുർആൻ അല്ലാഹുവിനെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നു.

ഏത് നല്ലകാര്യം ചെയ്യുമ്പോഴും മുസ്ലിംകൾ 'ബിസ്മി.....' ചൊല്ലിക്കൊണ്ട് തുടങ്ങുന്നു. അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ

അവർക്ക് നബിﷺയുടെ നിർദ്ദേശമുണ്ട്. **“പരമകാരുണി കനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ’ ’** എന്നതാണ് ‘ബിസ്മി’. അല്ലാഹുവിന്റെ അനുപമവും അളവറ്റതുമായ കരുണ മാത്രമാണ് മനുഷ്യന് ആശ്രയം. ആ സ്നേഹവായ്പും കാരുണ്യവും പിതാവിന്റെയും മാ താവിന്റെയും സ്നേഹത്തേക്കാളും കാരുണ്യത്തേക്കാളും എത്രയോ ഉന്നതമാണ്.

കർമ്മഫലം

എന്നാൽ നന്മയേയും തിന്മയേയും അസത്യത്തേയും സത്യത്തേയും നീതിയേയും അനീതിയേയും ധർ മ്മത്തെയും അധർമ്മത്തെയും അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യം തുല്യമായി ഗണിക്കുമെന്ന് ധരിക്കരുത്. നന്മക്ക് നല്ല പ്രതി ഫലവും തിന്മക്ക് അതിനനുസരിച്ച് ശിക്ഷയും ഉണ്ടായിരി ക്കുകയെന്നത് ധാർമ്മിക സദാചാരമൂല്യങ്ങൾ അർഥവത്താ കണമെങ്കിൽ അത്യാവശ്യമാണ്.

“ആകാശങ്ങളിലുള്ളതും ഭൂമിയിലുള്ളതും അല്ലാഹു വിന്റെതാണ്. തിന്മ ചെയ്യുന്നവർക്ക് അവർ പ്രവർത്തി ച്ചതനുസരിച്ചു പ്രതിഫലം നൽകുന്നതിനും, നന്മ ചെയ്യു ന്നവർക്ക് ഏറ്റവും നല്ലതുകൊണ്ട് അവൻ പ്രതിഫലം നൽ കുന്നതിനും വേണ്ടി” (ക്വുർആൻ 53: 31).

ശിക്ഷയും രക്ഷയും നൽകുന്ന നീതിമാനും കാരുണ്യ വാനുമായ അല്ലാഹു അവന്റെ മഹാകാരുണ്യം മൂലം മനു ഷ്യരെയെല്ലാം മരണാനന്തരം അവസാനനാളിൽ രണ്ടാ മതും ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിക്കും. മനുഷ്യന് അവൻ അനശ്വരമായ ഒരാത്മാവാണ് പ്രദാനം ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. എല്ലാം നശിച്ച ശേഷം അവസാനനാളിൽ അവന്റെ കൽ

പനയുണ്ടാകുമ്പോൾ, ആദ്യമനുഷ്യൻ തൊട്ട് അവസാനമനുഷ്യൻ വരെ, ഒരാളും വിട്ടുപോകാതെ ഭൂമിയിൽ നിന്ന് ജഡത്തോടുകൂടി ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെടും. അല്ലാഹുവിന്റെ ഇതിനുള്ള കഴിവിനെയാണ് ദൈവവശ്വാസികളായിട്ടുള്ളവരിൽ തന്നെ വലിയൊരു വിഭാഗം നിഷേധിക്കുന്നത്.

പരിശുദ്ധ ക്വുർആൻ വളരെ ശക്തിയായി മനുഷ്യരെ ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നത് അല്ലാഹു തീർച്ചയായും മനുഷ്യരെ മരണാനന്തരം ജഡത്തോടുകൂടി ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിക്കുകയും അവരെയെല്ലാം പരലോകത്ത് ഒരുമിച്ച് കുട്ടി അവരുടെ കർമ്മങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് പ്രതിഫലം നൽകുകയും ചെയ്യും എന്ന കാര്യമാണ്.

"അല്ലാഹു അല്ലാതെ വേറെ ഒരു ദൈവവുമില്ല; തീർച്ചയായും നിങ്ങളെ അവസാനനാളിൽ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടും. അതിൽ യാതൊരു സംശയവുമില്ല. ആരാണ് അല്ലാഹുവേക്കാൾ വർത്തമാനത്തിൽ കുടുതൽ സത്യം പുലർത്തുന്നവൻ?" (ക്വുർആൻ 4: 97).

ഇങ്ങനെ മനുഷ്യരെയും ജിന്നുകളെയുമെല്ലാം പരലോകത്ത് ഒരുമിച്ചുകൂട്ടി നന്മക്ക് നന്മകൊണ്ടും തിന്മക്ക് അതിനനുസരിച്ചും പ്രതിഫലം നൽകും. നന്മയുടെ പ്രതിഫലം അനേകമിരട്ടിയും മനുഷ്യൻ ഭാവനയിൽ ദർശിക്കുന്നതിനേക്കാളെല്ലാം മഹത്തരവുമായിരിക്കും.

ഇനി നമുക്ക് ചിന്തിക്കുക

ലോകത്തിന്റെ സ്രഷ്ടാവും സംരക്ഷകനും ഏകനാണ്. അവന്റെ മാത്രം നിയന്ത്രണത്തിലാണ് കാര്യങ്ങളെല്ലാം. അവൻ എല്ലായ്പ്പോളും ദത്തശ്രദ്ധനാണ്. ഉറക്കവും മയക്ക

വുമില്ലാതെ നിതാന്തജാഗ്രത പുലർത്തുന്നു. ഏത് കൂരിരുളിലും ലോകത്തിന്റെ ഏത് കോണിലും നടക്കുന്ന നിസ്സാരമായ ചലനങ്ങൾപോലും കാണുകയും കേൾക്കുകയും അറിയുകയും ചെയ്യുന്നു. കാര്യങ്ങൾ തെര്യപ്പെടുത്താൻ അവന്നൊരു ശുപാർശകനോ ഉപദേഷ്ടാവോ വേണ്ട, ശുപാർശകൾകൊണ്ട് സ്വാധീനിക്കപ്പെടുന്നവനുമല്ല അവൻ. തന്നെയുമല്ല അവൻ സൃഷ്ടികളോട് അതിരറ്റ ദയയും കാരുണ്യവുമുള്ളവൻ. ലോകത്താർക്കും അവന്റെ കാരുണ്യത്തിന്റെയും കൃപയുടെയും നേരിയ ഒരംശംപോലുമില്ല.

അങ്ങനെയുള്ള ജഗന്നിയന്താവിനോട് നേരിട്ട് പ്രാർഥിക്കാതെ, ഇടയ്ക്ക് ശുപാർശകരെയാക്കുന്നത് അവനെ അവിശ്വസിക്കലല്ലെ? അവന്റെ സ്നേഹത്തെയും കാരുണ്യത്തെയും അവമതിക്കലല്ലേ? അവനെ ക്രൂരനും കഠിനനും ഭീകരനുമായി കണക്കാക്കലല്ലേ? **'അല്ലാഹുവെ കണക്കാക്കേണ്ടപോലെ അവർ കണക്കാക്കിയിട്ടില്ല' (ക്വുർആൻ 6:92)** എന്ന് ക്വുർആൻ കുറ്റപ്പെടുതുന്നത് എത്ര സത്യം!

താഴെ പറയുന്ന ദൈവവചനങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുക

"എന്റെ ദാസന്മാർ എന്നെ സംബന്ധിച്ച് നിന്നോട് ചോദിക്കുന്നപക്ഷം ഞാൻ സമീപസ്ഥനാണ്; പ്രാർഥിക്കുന്നവന്റെ പ്രാർഥന, അവനെന്നോട് പ്രാർഥിക്കുന്ന പക്ഷം ഞാൻ സ്വീകരിക്കും. അതുകൊണ്ട് അവരെന്റെ ആഹ്വാനം സ്വീകരിക്കട്ടെ. അവരെന്നിൽ വിശ്വസിക്കട്ടെ; അവർ വിവേകികളായേക്കാം". (ക്വുർആൻ 2: 186)

"സത്യമായും മനുഷ്യനെ നാം സൃഷ്ടിച്ചു. അവന്റെ മനസ്സ് മന്ത്രിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് നാമറിയുന്നു. നാം ജീ

വനാഡിയേ ക്കാൾ അവനോടടുത്തവനാകുന്നു." (ക്വുർ ആൻ 50: 16).

"അവർക്ക് ഉപദ്രവമോ ഉപകാരമോ ചെയ്യാത്തവയെ അല്ലാ ഹുവിന് പുറമെ അവർ ആരാധിക്കുകയും 'ഇവർ അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ ഞങ്ങളുടെ ശുപാർശകരാണെ' ന്ന് പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. ചോദിക്കൂ: ആകാശഭൂമികളിൽ ദൈവത്തിന് അറിഞ്ഞുകൂടാത്ത വിവരങ്ങൾ അവന് നി ങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊടുക്കുകയാണോ?" (ക്വുർആൻ 10: 18).

സാക്ഷാൽ ദൈവത്തിലേക്ക് മദ്ധ്യസ്ഥന്മാരെ സ്വീകരി ക്കുന്നതിന് പുറമെ മറ്റു ദൈവങ്ങളെ പ്രാർഥിക്കുകയും പൂജിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് മേൽപറഞ്ഞതിനേക്കാൾ വലി യ അപരാധമാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ ഗുണങ്ങൾ മറ്റുള്ള വരിൽ ആരോപിക്കുന്നതും അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ മറ്റു ള്ളവരെ പ്രാർഥിക്കുന്നതുമെല്ലാം ഏകദൈവവിശ്വാസത്തി ന് വിരുദ്ധമാണ്. ദൈവത്തിൽ പങ്ക് ചേർക്കലാണ്. 'ശിർ ക്ക്' എന്നാണ് അതിന് സാങ്കേതിക പ്രയോഗം. സ്രഷ്ടാ വും സംരക്ഷകനും മറ്റും മറ്റും ഏകദൈവമാണെന്ന് വി ശ്വസിച്ചതുകൊണ്ടോ പറഞ്ഞതുകൊണ്ടോ മാത്രമായില്ല. അതിനനുയോജ്യമായി പ്രാർഥനകളും ആരാധനകളും വഴി പാടുകളുമെല്ലാം ഏകദൈവത്തിന് മാത്രം അർപ്പിക്കണം. അക്കാര്യത്തിലാണ് ഏതു കാലഘട്ടത്തിലുമുള്ള മനുഷ്യർ ക്ക് അബദ്ധം പിണഞ്ഞിരുന്നത്. സ്രഷ്ടാവും സംരക്ഷ കനും സംഹാരകനുമെല്ലാം അല്ലാഹു മാത്രമാണെന്ന് മു ഹമ്മദ് നബിﷺയുടെ കാലത്തെ മക്കാനിവാസികളും സ മ്മതിച്ചിരുന്നു. പക്ഷെ ആരാധനകളും വഴിപാടുകളും അല്ലാ ഹു അല്ലാത്തവർക്കും അവർ അർപ്പിച്ചുപോന്നു. ആ **'ശിർ**

ക്കി'നെയാണ് വിശുദ്ധക്വുർആൻ ചോദ്യംചെയ്തിട്ടുള്ളത്.

'ശിർക്കി'ൽനിന്ന് വിമുക്തനാവാതെ ഒരു വ്യക്തി എത്ര നല്ല കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തതുകൊണ്ട് സാമൂഹ്യ സേവനം ചെയ്തുകൊണ്ടും ഫലമില്ല. മനുഷ്യൻ ഏറ്റവും അധികം കടപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് തന്റെ സ്രഷ്ടാവും സംരക്ഷകനുമായ അല്ലാഹുവിനോടാണ്. അവനെപ്പറ്റിയുള്ള വിശ്വാസവും അവനോടുള്ള കൂറും നിഷ്കളങ്കമാവുകയും അവന്റെ അവകാശാധികാരങ്ങൾ മറ്റുള്ളവർക്ക് നൽകാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുക മനുഷ്യന്റെ പ്രാഥമിക കടമയാണ്. അതുചെയ്യാതെ **'ശിർക്കു'**മായി ജീവിച്ചാൽ, അവൻ എന്തു സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചാലും ദൈവത്തിങ്കൽ അസ്വീകാര്യമാണ്. ഈ ദൈവവചനങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുക:

"അല്ലാഹു എല്ലാ വസ്തുവിന്റെയും സ്രഷ്ടാവാണ്. അവൻ എല്ലാ വസ്തുവിന്റെയും മേൽനോട്ടം വഹിക്കുന്നവനുമാണ്. ആകാശങ്ങളുടെയും ഭൂമിയുടെയും താക്കോലുകൾ അവന്റേതാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ വചനങ്ങളിൽ അവിശ്വസിച്ചവർ തന്നെയാണ് നഷ്ടക്കാർ. ചോദിക്കുക: ഹേ, അവിവേകികളെ, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെ ആരാധിക്കണമെന്നാണോ നിങ്ങളെന്നോടു പറയുന്നത്? 'താൻ പങ്ക് ചേർക്കുന്ന പക്ഷം തന്റെ സൽക്കർമ്മങ്ങൾ നിഷ്ഫലമായിപ്പോവുന്നതും താൻ നഷ്ടക്കാരിൽപ്പെട്ടവനായിത്തീരുന്നതുമാ'ണെന്ന് നിനക്കും നിന്റെ മുമ്പുള്ളവർക്കും ബോധനം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നല്ല, അല്ലാഹുവിനെ മാത്രം ആരാധിച്ച് നീ നന്ദിയുള്ളവരിൽ പെട്ടുകൊള്ളുക. ഭൂമി മുഴുവൻ അവസാന നാളിൽ അവന് ഒരു പിടിമാത്രം. ആകാശങ്ങൾ അവന്റെ കയ്യിൽ ഒരു ചുരുൾ. അവൻ അതിപരി

ശുദ്ധൻ. അവർ പങ്കുചേർക്കുന്ന തിൽ നിന്നെല്ലാം അവൻ ഉയർന്നവനാണ്." (ക്വുർആൻ 39: 62-67)

"അല്ലാഹു അവനിൽ പങ്കുചേർക്കുന്നതിനെ പൊറുക്കുകയി ല്ല; തീർച്ച. അതല്ലാത്തത് അവനുദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് പൊറുത്തുകൊടുക്കും. ആരെങ്കിലും അല്ലാഹുവിൽ പങ്ക് ചേർക്കുന്നതായാൽ അവൻ വമ്പിച്ച പാപം സമ്പാദിച്ചു". (ക്വുർആൻ 4: 49)

അവസാനമായി അല്ലാഹുവിന്റെ ഉത്തമമായ നാമങ്ങളെ, അവന്റെ ഗുണങ്ങളെ ഉൽഘോഷിക്കുന്ന ഏതാനും ക്വുർ ആൻ വചനങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് അവസാനിപ്പിക്കട്ടെ!

"അവനത്രെ അല്ലാഹു: അവനല്ലാതെ ഒരു ദൈവവുമി ല്ല.അദൃശ്യത്തെയും ദൃശ്യത്തെയും അറിയുന്നവൻ. അവൻ പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമത്രെ. അവനത്രെ അല്ലാഹു, അവന ല്ലാതെ ഒരു ദൈവവുമില്ല. രാജാവ്, അതി പവിത്രൻ, സമാധാന ദാതാവ്, അഭയം നൽകുന്നവൻ, മേൽ നോട്ടം വഹിക്കുന്നവൻ, അജയ്യൻ, അലംഘ്യശക്തൻ, മഹത്വമുടയവൻ, അവർ പങ്ക് ചേർക്കുന്നതിൽ നിന്ന് അല്ലാഹു പരിശുദ്ധനാണ്.

അവനത്രെ അല്ലാഹു. ആസൂത്രകൻ, (ഇല്ലായ്മയിൽ നിന്ന്) സൃഷ്ടിക്കുന്നവൻ, രൂപപ്പെടുത്തുന്നവൻ, ഏറ്റവും ഉത്തമനാമ ങ്ങൾ അവനുള്ളതത്രെ! ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലുമുള്ളതെല്ലാം അവനെ വാഴ്ത്തിടുന്നു. അവൻ അജയ്യനായ അഗാധജ്ഞനത്രെ". (ക്വുർആൻ 59:22-24)

അല്ലാഹു മാത്രമാണ് ആരാധ്യൻ, അവനല്ലാതെ ഒരു ദൈവ വുമില്ല. അവനോട് മാത്രം പ്രാർഥിക്കുക അവനെ മാത്രം ആരാധിക്കുക, അല്ലാഹു അക്ബർ.

സത്യത്തിൻെറ വിളക്കുമാടം

മുഴുവൻ മനുഷ്യരുടെയും നന്മക്കും
ഇഹലോകത്തെയും പരലോകത്തെയും വിജയത്തിനുമായി
പ്രപഞ്ചനാഥൻ നൽകിയ സന്ദേശമാണ് ഇസ്‌ലാം.
ഇത് പിന്തുടരേണ്ടത് മനുഷ്യരുടെ ബാധ്യതയാണ്.
രക്ഷയിലേക്കും സമാധാനത്തിലേക്കും
ശാന്തിയിലേക്കുമാണത് ക്ഷണിക്കുന്നത്.
പരലോക വിജയമാണതിൻെറ ലക്ഷ്യം.
അതിനായി,
ഏകനായ അല്ലാഹുവെ മാത്രം ആരാധിക്കുക
അവൻ മുഹമ്മദ് നബിﷺയിലൂടെ നൽകിയ സന്ദേശം
പിന്തുടരുക.
ഈ സത്യത്തിലേക്ക് എല്ലാവരെയും ക്ഷണിക്കുന്നു.
ബന്ധപ്പെടുക:

NICHE OF TRUTH

P.B. N0: 832, Poothole, Thrissur-4.

Tel: 9746547777

Email:dawa@nicheoftruth.org

www.nicheoftruth.org